

Елисавета Багряна
Дворец Вендрамин

Когато приближавате, дъхът ви развълнувано замира:
великолепния дворец – съдбата него бе избрала
за смъртно ложе на безсмъртния творец на „Парсифала“,
и тук, из тази зала, погледът прощален се е взирал!

Какво е виждал в оня час? Каква мелодия е свирела?
Дали в пожара на захождащото слънце са играли
по тъмните прозорци и стени виденията засияли
на хора-богове, които вечно се загубват и се дирят?

Зиглинда златокъдра ли – запяла песента на пролетта,
или Брунхилда плачеща – загубила божествената сила?
Венерината пещера – или пък чашата сияеща на Грал?

А може би очите му, прощайки се със света,
са дирели Байрон и зеленеещия парк на стихналата вила,
„последното си място за почивка“ дето бе избрал...

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11736>]